ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 10ης Ιουλίου 1980 *

Στην υπόθεση 30/78,

Distillers Company Limited, με έδρα το Εδιμβούργο, 12 Torphichen Street, εκπροσωπούμενη από τον Michel Waelbroeck, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Ernest Arendt, 34, rue Philippe II,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον νομικό της σύμβουλο R. D. Gilmour, επικουρούμενο από τους John Murray, Q. C., και Alan Rodger, μέλος της Faculty of Advocates, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Mario Cervino, νομικό σύμβουλο της Επιτροπής, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

και

A. Bulloch & Co. A. Bulloch (Agencies) Ltd, John Grant Blenders Ltd, Inland Fisheries Ltd και Classic Wines Ltd, με κύρια έδρα το Eaglesham, Γλασκώβη, 3 Cheapside Street, εκπροσωπούμενες από τον Michael D. McMillan, solicitor, του γραφείου Sergeants, East Kilbride, επικουρούμενο από τον Mario Siragusa, δικηγόρο Ρώμης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jean-Claude Wolter, 2, rue Goethe,

παρεμβαινουσών,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 1977, σχετικής με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV 28.282 — The Distillers Company Limited — Όροι πωλήσεως και τιμών, OJ L 50, της 22.2.1978, σ. 16),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους H. Kutscher, Πρόεδρο, A O'Keeffe και A. Touffait, προέδρους τμήματος, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, Mackenzie Stuart, G. Bosco, T. Koopmans και O. Due, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: J.-P. Warner
γραμματέας: A. Van Houtte

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

(Το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με προσφυγή της 6ης Μαρτίου 1978, η εταιρία The Distillers Company Limited (DCL) ζήτησε την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1977, της σχετικής με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ (IV/28282 — The Distillers Company Limited — Όροι πωλήσεως και τιμών, OJ L 50 της 22.2.1978, σ. 16).

2 Η προσφεύγουσα είναι παραγωγός οινοπνευματωδών και ο σημαντικότερος παραγωγός και πωλητής σκωτικού ουίσκυ στον κόσμο. Έχει σήμερα τριάντα οκτώ θυγατρικές εταιρίες που παράγουν οινοπνευματώδη ποτά στο Ηνωμένο Βασίλειο: από αυτές, τριάντα δύο παράγουν σκωτικό ουίσκυ, τέσσερις τζιν, μία βότκα και μία Pimm's, ποτό που αποτελείται από αρωματισμένο οινοπνευματώδες.

3 Η προσφεύγουσα κατέχει σημαντικό μέρος της αγοράς σκωτικού ουίσκυ και τζιν στο Ηνωμένο Βασίλειο και στα άλλα κράτη μέλη. Κατέχει σημαντικό μέρος της αγοράς βότκας στο Ηνωμένο Βασίλειο και πολύ μικρό μέρος της στα άλλα

κράτη μέλη· όσον αφορά το Pimm's, η DCL είναι η μόνη που το πωλεί, οι δε πωλήσεις του στα άλλα κράτη μέλη εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου είναι ελάχιστες σε σχέση με τις πωλήσεις των άλλων οινοπνευματωδών.

4 Προ της προσχωρήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου στην Κοινότητα, οι θυγατρικές της DCL συνήψαν συμφωνία με τους Βρεττανούς μεταπωλητές, κατά την οποία οι τελευταίοι, καθώς και οι περαιτέρω αγοραστές, απαγορευόταν να εξάγουν και να πωλούν υπό τελωνειακό έλεγχο. Η DCL κοινοποίησε τους όρους αυτούς πωλήσεως στην Επιτροπή στις 30 Ιουνίου 1973, ζητώντας απαλλαγή κατά το άρθρο 85, παράγραφος 3.

5 Χωρίς να πληροφορήσει σχετικά την Επιτροπή, η DCL, με εγκύκλιο της 24ης Ιουνίου 1975 που απηύθυνε στους πελάτες των θυγατρικών της στο Ηνωμένο Βασίλειο, έθεσε σε ισχύ νέους όρους πωλήσεως. Οι όροι αυτοί δεν περιείχαν πλέον απαγόρευση εξαγωγής, αλλά προέβλεπαν ένα σύστημα διαφοροποιήσεως τιμών, αναλόγως του αν τα προϊόντα προορίζονταν για μεταπώληση στην εθνική αγορά ή για εξαγωγή. Η Επιτροπή έλαβε γνώση σχετικά από τον τύπο και ζήτησε διευκρινίσεις από την προσφεύγουσα, η οποία της απάντησε με έγγραφο της 8ης Ιουλίου 1975 και της ανακοίνωσε, στις 11 Ιουλίου 1975, το κείμενο της προαναφερθείσης εγκυκλίου.

6 Η πρώτη παράγραφος της εγκυκλίου, υπό τον τίτλο «Όροι πωλήσεως», ορίζει: «...Κατόπιν του δημοψηφίσματος, τροποποιούμε τους όρους πωλήσεως προκειμένου να επιτρέψουμε στους μεταπωλητές της εσωτερικής αγοράς να εξάγουν σε άλλες χώρες της Κοινής Αγοράς... οι εξαγωγές εκτός της Κοινής Αγοράς εξακολουθούν να απαγορεύονται. Το παράρτημα 1 της εγκυκλίου της DCL περιέχει το νέο κείμενο των "Όρων πωλήσεως"».

Η δεύτερη παράγραφος της εγκυκλίου, υπό τον τίτλο «Όροι τιμών», ορίζει:

α) «... οι διάφορες εκπτώσεις και μειώσεις αποσκοπούν στην αντιμετώπιση των ειδικών απαιτήσεων της εσωτερικής αγοράς και οι αγοραστές δικαιούνται αυτών μόνον όταν τα προϊόντα καταναλώνονται πράγματι στο Ηνωμένο Βασίλειο.»

β) «Επομένως, εάν επιθυμείτε να αγοράσετε για να εξαγάγετε σε άλλες χώρες της Κοινής Αγοράς, πρέπει να το αναφέρετε στην παραγγελία σας και η πώληση πρέπει να γίνει στην τιμή άνευ εκπτώσεων (gross price).»

γ) «... αν ένας αγοραστής επιτύχει ή ζητήσει εκπτώσεις ή μειώσεις που χορηγούνται μόνο σε περίπτωση μεταπωλήσεως στην εσωτερική αγορά, μια οποιαδήποτε δε ποσότητα των αγορασθέντων προϊόντων διατίθεται σε άλλη χώρα

πλην του Ηνωμένου Βασιλείου, όλες οι θυγατρικές του ομίλου DCL δικαιούνται να μην πωλούν στο εξής σ' αυτόν τον αγοραστή παρά μόνο στην τιμή άνευ εκπτώσεων.»

Το παράρτημα ΙΙ της εγκυκλίου της DCL, υπό τον τίτλο «Ορισμένες συμβατικές ρήτρες (σχετικές με τις τιμές) συμπληρωματικές των όρων πωλήσεως», ορίζει ότι:

— οι διατάξεις του παραρτήματος αυτού «θα αποτελούν μέρος κάθε συμβάσεως αγοράς οινοπνευματώδους οποιασδήποτε μάρκας μεταξύ αγοραστή και θυγατρικής του ομίλου DCL» και «συμπληρώνουν τους όρους πωλήσεως (που αποτελούν αντικείμενο του παραρτήματος Ι)»·

— «όλες οι εκπτώσεις ή μειώσεις (στο εξής: εκπτώσεις) αποσκοπούν στην αντιμετώπιση των ειδικών συνθηκών της εσωτερικής αγοράς»·

— κάθε θυγατρική της DCL θα δικαιούται να πωλεί στην «τιμή gross, χωρίς καμιά μείωση της τιμής με έκπτωση»:

  — σε περίπτωση που μια θυγατρική της DCL μπορεί εύλογα να πιστεύει ότι όλα τα προϊόντα που αγόρασε ο αγοραστής από θυγατρική της DCL, ή ένα μέρος τους, θα καταναλωθούν εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου·

  — ακόμα και όταν η εξαγωγή γίνεται από περαιτέρω αγοραστή·

  — όποιες κι αν είναι οι παραγγελλόμενες ποσότητες, μέχρις ότου και κατά το μέτρο που ο αγοραστής θα προσκομίσει στη θυγατρική της DCL, από την οποία επιθυμεί να αγοράσει, επαρκή απόδειξη ότι τα αγοραζόμενα προϊόντα θα καταναλωθούν στο Ηνωμένο Βασίλειο.

7 Με την ειδοποίηση παραλαβής της εγκυκλίου της DCL, η Επιτροπή παρατήρησε ότι οι νέες διατάξεις των όρων πωλήσεως, οι σχετικές με τη χορήγηση εκπτώσεων και μειώσεων, φαίνονταν ικανές να εμποδίσουν παράλληλες εξαγωγές με προορισμό άλλες χώρες της ΕΟΚ και ότι, κατά το μέτρο αυτό, ήταν αντίθετες προς το άρθρο 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού 17.

8 Στις 23 Φεβρουαρίου 1977, η προσφεύγουσα επέφερε ελάσσονες τροποποιήσεις στο παράρτημα ΙΙ και ανακοίνωσε το σχετικό κείμενο στην Επιτροπή στις 25 Φεβρουαρίου 1977.

9 Στις 18 Μαΐου 1976, οι παρεμβαίνουσες στην παρούσα διαδικασία απηύθυναν στην Επιτροπή καταγγελία κατά το άρθρο 3 του κανονισμού 17, με την οποία

ζητούσαν να παύσουν οι παραβάσεις των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης, οι οποίες γίνονταν λόγω των όρων της DCL σχετικά με τις τιμές οι οποίοι περιέχονται στην εγκύκλιο της 24ης Ιουνίου 1975.

10 Με έγγραφο της 22ας Απριλίου 1977, η Επιτροπή, κατ' εφαρμογή του άρθρου 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 17, ανακοίνωσε στην προσφεύγουσα τις αιτιάσεις που διατυπώθηκαν εις βάρος της. Στην ανακοίνωση αυτή, η Επιτροπή υπογράμμισε ότι δεν όφειλε να εξετάσει το ενδεχόμενο της εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης επί των όρων τιμών, δεδομένου ότι οι όροι αυτοί δεν είχαν κοινοποιηθεί κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, ή κατά το άρθρο 25 του κανονισμού 17.

11 Με δύο έγγραφα (με παραρτήματα) της 16ης Ιουνίου 1977, η προσφεύγουσα απάντησε στις αιτιάσεις που της ανακοινώθηκαν με το έγγραφο της Επιτροπής της 22ας Απριλίου 1977. Τα έγγραφα αυτά συμπληρώθηκαν με έξι συμπληρωματικά έγγραφα.

12 Η προφορική διαδικασία ενώπιον της Επιτροπής έλαβε χώρα στις 22 Ιουνίου 1977. Η απόφαση της Επιτροπής εκδόθηκε στις 20 Δεκεμβρίου 1977.

13 Με την απόφαση αυτή διαπιστώνεται ότι η απαγόρευση εξαγωγής από το Ηνωμένο Βασίλειο προς τα άλλα κράτη μέλη της ΕΟΚ και η απαγόρευση μεταπωλήσεως υπό τελωνειακό έλεγχο συνιστούν, για το διάστημα από 1ης Ιανουαρίου 1973 μέχρι τις 24 Ιουνίου 1975 ή περίπου μέχρι αυτή την ημερομηνία, παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης και απορρίπτεται η αίτηση περί εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3, όσον αφορά τις ρήτρες και την περίοδο που προαναφέρθηκαν. Διαπιστώνεται, περαιτέρω, ότι οι όροι τιμών, οι οποίοι περιέχονται στο παράρτημα ΙΙ των εγκυκλίων της 24ης Ιουνίου 1975 και της 23ης Φεβρουαρίου 1977, συνιστούν παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης και ότι η επ' αυτών εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, δεν ήταν δικαιολογημένη. Η προσφεύγουσα όφειλε να μεριμνήσει ώστε να τεθεί αμελλητί τέλος στην τελευταία αυτή παράβαση.

14 Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως και, επικουρικά, του άρθρου 3 αυτής, κατά το μέτρο που δέχεται ότι η εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, δεν δικαιολογείται όσον αφορά τους όρους τιμών που αποτελούν μέρος των συμβάσεων πωλήσεως σκωτικού ουίσκυ, τζιν, βότκας και Pimm's οι οποίες έχουν συναφθεί μεταξύ των θυγατρικών της DCL και των πελατών τους που είναι εγκατεστημένοι στο Ηνωμένο Βασίλειο.

15 Η προσφεύγουσα αναγνωρίζει ότι οι όροι πωλήσεως, όπως ορίστηκαν το 1973, παρέβαιναν το άρθρο 85 της Συνθήκης και δεν μπορούσαν να υπαχθούν στην εξαίρεση του άρθρου 85, παράγραφος 3, υποστηρίζει όμως ότι η απόφαση της Επιτροπής πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό της λόγω ορισμένων διαδικαστικών πλημμελειών, οι οποίες είναι ικανές να οδηγήσουν σε παραβίαση του δικαιώματος υπερασπίσεως.

16 Όσον αφορά τους όρους τιμών, όπως ορίστηκαν το 1975 και το 1977, αναγνωρίζει επίσης ότι εμπίπτουν στην απαγόρευση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Υποστηρίζει, ωστόσο, ότι επί των όρων αυτών μπορεί να εφαρμοστεί εξαίρεση δυνάμει της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου και ότι η Επιτροπή εσφαλμένως αρνήθηκε την εφαρμογή μιας τέτοιας εξαιρέσεως.

17 Όσον αφορά το Pimm's, υποστηρίζει, περαιτέρω, ότι οι πωλήσεις αυτού του προϊόντος στα άλλα κράτη μέλη, εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου, είναι ελάχιστες σε σχέση με τις πωλήσεις των άλλων οινοπνευματωδών. Οι όροι τιμών δεν εμπίπτουν, επομένως, στην απαγόρευση του άρθρου 85, παράγραφος 1, όσον αφορά το προϊόν αυτό.

18 Η Επιτροπή, από την πλευρά της, αμφισβητεί τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας. Αρνείται την ύπαρξη διαδικαστικών πλημμελειών και προσθέτει ότι και αν ακόμα υπήρχαν τέτοιες πλημμέλειες, δεν θα ήταν σε θέση να οδηγήσουν σε παραβίαση του δικαιώματος υπερασπίσεως. Υποστηρίζει, περαιτέρω, ότι — όπως είχε τονίσει στην προσφεύγουσα στην ανακοίνωση των αιτιάσεων — ελλείψει κοινοποιήσεως κατά τις διατάξεις του κανονισμού 17, οι όροι τιμών δεν θα μπορούσαν να υπαχθούν σε εξαίρεση δυνάμει του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης.

Επί της ελλείψεως κοινοποιήσεως των όρων τιμών

19 Πρέπει καταρχάς να εξεταστούν οι έννομες συνέπειες της ελλείψεως κοινοποιήσεως των όρων τιμών, κατά τις διατάξεις του κανονισμού 17 του Συμβουλίου και του κανονισμού της Επιτροπής περί εφαρμογής του.

20 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 17 ορίζει τα εξής:

«Οι συμφωνίες, αποφάσεις και εναρμονισμένες πρακτικές που προβλέπονται στο άρθρο 85, παράγραφος 1, της συνθήκης... και υπέρ των οποίων οι ενδιαφερόμενοι επιθυμούν να επικαλεσθούν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 85, παράγραφος 3, πρέπει να κοινοποιηθούν στην Επιτροπή. Μέχρι να κοινοποιηθούν, δεν είναι δυνατή η έκδοση αποφάσεως εφαρμογής του άρθρου 85, παράγραφος 3.»

21 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού διευκρινίζει σχετικά τα εξής: «Όταν η Επιτροπή εκδίδει απόφαση κατ' εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της συνθήκης, ορίζει την ημερομηνία ενάρξεως της ισχύος της αποφάσεως. Η ημερομηνία αυτή δεν δύναται να είναι προγενέστερη της ημέρας της κοινοποιήσεως.»

22 Το άρθρο 24 του ίδιου κανονισμού εξουσιοδοτεί την Επιτροπή να εκδίδει διατάξεις εφαρμογής σχετικά, μεταξύ άλλων, με τη μορφή, το περιεχόμενο και τις άλλες προϋποθέσεις της κατά το άρθρο 4 κοινοποιήσεως. Δυνάμει των εξουσιών που χορηγεί αυτή η διάταξη, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1133/68 της 26ης Ιουλίου 1968 (ΕΕ ειδ. έκδ. 2.08/001, σ. 78), ο οποίος ορίζει ότι, οι κατά το άρθρο 4 του κανονισμού 17 κοινοποιήσεις πρέπει να υποβάλλονται μέσω του εντύπου Α/Β του παραρτήματός του, που υποχρεώνει τους ενδιαφερομένους να απαντήσουν σε μια σειρά από ειδικές ερωτήσεις, των οποίων η απάντηση είναι απαραίτητη ώστε η Επιτροπή να είναι σε θέση να εκδώσει την απόφασή της.

23 Είναι δεδομένο ότι η προσφεύγουσα ουδέποτε κοινοποίησε τους όρους τιμών σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις. Ακόμη και όταν η Επιτροπή, στην ανακοίνωση των αιτιάσεων, ισχυρίστηκε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε κοινοποιήσει τους όρους τιμών σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού 17 και του κανονισμού 1133/68, πράγμα που είχε ως συνέπεια να μην μπορεί να υπαχθεί στην εξαίρεση του άρθρου 85, παράγραφος 3, η προσφεύγουσα δεν προέβη σε κοινοποίηση, αλλά περιορίστηκε στο να υποστηρίξει ότι η άρνηση της υπαγωγής της στην ευεργετική ρύθμιση του άρθρου 85, παράγραφος 3, για μόνο αυτό το λόγο θα αποτελούσε υπερβολικά τυπολατρική εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων. Προσθέτει ότι η Επιτροπή δεν επέμεινε επί της κοινοποιήσεως κατά τους προβλεπόμενους τύπους, διότι είχε χρησιμοποιήσει — και είχε ζητήσει στην προσφεύγουσα να χρησιμοποιήσει — τον ίδιο αριθμό αναφοράς για τους όρους τιμών και για τους όρους πωλήσεως που είχαν κοινοποιηθεί το 1973 ενόψει της εφαρμογής εξαιρέσεως, πράγμα που μπορούσε να της δημιουργήσει την εντύπωση ότι οι όροι τιμών θα εξετάζονταν μαζί με τους όρους πωλήσεως ενόψει ενδεχομένης εφαρμογής εξαιρέσεως.

24 Όπως ορθά υποστηρίζει η Επιτροπή, ελλείψει κοινοποιήσεως σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του κανονισμού, οι όροι τιμών δεν μπορούν να υπαχθούν σε εξαίρεση κατά το άρθρο 85, παράγραφος 3. Μόνο το γεγονός ότι, για διοικητικούς λόγους, χρησιμοποιήθηκε ο ίδιος αριθμός αναφοράς για τη σχετική με τους κανονικώς κοινοποιηθέντες όρους πωλήσεως αλληλογραφία και για τη σχετική με τους όρους τιμών — οι οποίοι δεν έτυχαν κανονικής κοινοποιήσεως — αλληλογραφία, δεν έχει σχετικά καμιά επίδραση.

Επί των διαδικαστικών πλημμελειών τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα

25 Οι διαδικαστικές πλημμέλειες τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα είναι, ιδίως, οι εξής:

1) Η κατά το άρθρο 10 του κανονισμού 17 διαδικασία προς διατύπωση γνώμης της συμβουλευτικής επιτροπής έλαβε χώρα στις 21 Οκτωβρίου 1977, ενώ τα πρακτικά τής ενώπιον της Επιτροπής προφορικής διαδικασίας της 22ας Ιουνίου 1977 δεν συντάχθηκαν, ούτε καν υπό μορφή μη αναθεωρημένου σχεδίου, παρά στις 25 Οκτωβρίου 1977, κατά τρόπο ώστε η συμβουλευτική επιτροπή δεν ήταν σε θέση να εκτιμήσει τους ισχυρισμούς που πρόβαλε η προσφεύγουσα κατά την προφορική διαδικασία.

2) Πολλά συμπληρωματικά στοιχεία της απαντήσεως στην εκ μέρους της Επιτροπής ανακοίνωση των αιτιάσεων, τα οποία η προσφεύγουσα θεωρεί σημαντικά για την εκτίμηση της θέσεως που υποστήριξε, δεν ανακοινώθηκαν στη συμβουλευτική επιτροπή.

3) Η Επιτροπή χορήγησε στην προσφεύγουσα αντίγραφο της καταγγελίας των παρεμβαινουσών, από το οποίο έλειπε σημαντικό μέρος, και αρνήθηκε να της χορηγήσει αυτό το μέρος (κατά το μέτρο που δεν καλυπτόταν από το επαγγελματικό απόρρητο) υποστηρίζοντας ότι το μέρος αυτό της καταγγελίας ήταν άσχετο προς την υπόθεση· αντίθετα, ολόκληρη η καταγγελία ανακοινώθηκε στη συμβουλευτική επιτροπή ως συγκαταλεγόμενη μεταξύ των σημαντικότερων εγγράφων.

26 Ενόψει των ανωτέρω εκτιθεμένων σκέψεων, δεν χρειάζεται να εξεταστούν οι διαδικαστικές πλημμέλειες τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα. Το πράγμα θα είχε διαφορετικά μόνον αν υπήρχε πιθανότητα, αν έλειπαν οι πλημμέλειες αυτές, η διοικητική διαδικασία να καταλήξει σε διαφορετικό αποτέλεσμα. Υπό την επιφύλαξη όσων αναφέρει η προσφεύγουσα σχετικά με το προϊόν Pimm's, η προσφυγή περιορίζεται πράγματι στην αμφισβήτηση της νομιμότητας της αρνήσεως της Επιτροπής να εξαιρέσει τους όρους τιμών από την απαγόρευση του άρθρου 85, παράγραφος 1, κατ' εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι οι όροι τιμών συνιστούν παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1. Παραλείποντας, ωστόσο, να κοινοποιήσει τους όρους αυτούς στην Επιτροπή, η προσφεύγουσα στερήθηκε, εξαιτίας της ίδιας της συμπεριφοράς της, κάθε δυνατότητα να επιτύχει, στο πλαίσιο της διαδικασίας που αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής, την έκδοση αποφάσεως περί εξαιρέσεως κατ' εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3. Επομένως, και αν ακόμα δεν υπήρχαν οι διαδικαστικές πλημμέλειες τις οποίες επικαλείται η προσφεύγουσα, η απόφαση της Επιτροπής δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετική, καθόσον στηρίζεται στην έλλειψη κοινοποιήσεως.

27 Όσον αφορά το Pimm's, όπως εξετέθη ανωτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι όροι τιμών δεν εμπίπτουν στην απαγόρευση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης, για μόνο το λόγο ότι οι πωλήσεις του προϊόντος αυτού στα άλλα κράτη μέλη εκτός του Ηνωμένου Βασιλείου είναι ελάχιστες, σε σχέση με τις πωλήσεις των άλλων οινοπνευματωδών.

28 Η άποψη της προσφεύγουσας δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Ενώ μια συμφωνία μπορεί να μην εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 85, παράγραφος 1, όταν δεν επηρεάζει την αγορά παρά μόνο κατά τρόπο ασήμαντο, λαμβανομένης υπόψη της ανίσχυρης θέσεως που κατέχουν οι ενδιαφερόμενοι στην αγορά των οικείων προϊόντων, δεν ισχύουν οι ίδιες σκέψεις όταν πρόκειται για προϊόν του οποίου το σύνολο της παραγωγής καλύπτεται από μια μεγάλη επιχείρηση. Υπό τις περιστάσεις αυτές, δεν υπάρχει λόγος, προς τους σκοπούς της προσφυγής, να γίνει διάκριση μεταξύ του Pimm's και των άλλων ποτών που παράγει η προσφεύγουσα.

29 Κατόπιν του υπομνήματος ανταπαντήσεως και της παρεμβάσεως της εταιρίας Bulloch, η προσφεύγουσα, κατ' εφαρμογή του άρθρου 42 του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου, έστειλε στο Δικαστήριο προσθήκη στο υπόμνημα απαντήσεως, προτείνοντας ορισμένους νέους ισχυρισμούς σχετικά με τις προβαλλόμενες πλημμέλειες της διοικητικής διαδικασίας. Η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα κατέθεσαν τα υπομνήματα απαντήσεώς τους εντός της προθεσμίας που χορήγησε ο πρόεδρος του Δικαστηρίου κατ' εφαρμογή του άρθρου 42. Κατά το άρθρο 42, τελευταίο εδάφιο, το Δικαστήριο επιφυλάσσει την κρίση του για το παραδεκτό του ισχυρισμού στην οριστική του απόφαση. Ενόψει όσων αναφέρθηκαν σχετικά με το λυσιτελές της προβολής των εν λόγω πλημμελειών, παρέλκει η έκδοση αποφάσεως επί του παραδεκτού των νέων ισχυρισμών.

30 Επομένως, η προσφυγή πρέπει ν' απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απορρίπτει την προσφυγή.

Kutscher O'Keeffe Touffait Mertens de Wilmars

Pescatore Mackenzie Stuart Bosco

Koopmans Due

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Ιουλίου 1980.

Ο Γραμματέας
A. Van Houtte

Ο Πρόεδρος
H. Kutscher